

UZASADNIENIE

W dniu 04 września 2014 roku powódka J. Z. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) wniosła do Sądu pozew, w którym domagała się zasądzenia od pozwanej (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 38 193,06 złotych wraz z ustawowymi odsetkami:

1. od kwoty 13 284,00 złotych od dnia 01 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
2. od kwoty 12 841,20 złotych od dnia 31 maja 2014 roku do dnia zapłaty;
3. od kwoty 167,98 złotych od dnia 01 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
4. od kwoty 11 734,20 złotych od dnia 29 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
5. od kwoty 165,68 złotych od dnia 30 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości (pозew – k. 1-2v).

W uzasadnieniu wskazano, iż strony zawarły umowę nr (...), na mocy której pozwana spółka zleciła powódce usługę w postaci wywozu nieczystości i odpadów z terenów budowy, zlecenie zostało wykonane, zaś pozwana zalega z płatnościami za faktury VAT nr: (...), (...), (...). Pomimo wezwania do zapłaty, pozwana nie uregulowała należności dochodzonej pozewem. Ponadto powódka wskazała, że zapłaty w transakcjach handlowych przysługują jej od dłużnika równowartość na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 r. o terminach kwoty 40 euro z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności (pозew – k. 1-2v).

Uznając, iż zachodzą warunki do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 października 2014 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Warszawy P. w W. nakazał pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powódki całą dochodzoną pozewem kwotę wraz z odsetkami ustawowymi wraz z kwotą 2 895,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2 400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniosła w tymże terminie sprzeciw (nakaz zapłaty – k. 21).

Od doręzonego nakazu zapłaty pozwana (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. w ustawowym terminie tj. w dniu 31 października 2014 roku wniosła do Sądu sprzeciw, w którym zaskarżyła nakaz zapłaty całości, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwana przyznała, że bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, iż powódka wykonywała na rzecz pozwanej usługę wywozu nieczystości i odpadów z terenu budowy, przy czym wskazała, że należności z faktur VAT (...) uregulowała dokonując przelewu bankowego w dniu 02 września 2014 roku. W cenie powódki, na skutek zapłaty, wierzytelność powódki została umorzona do kwoty 37 859,40 złotych, natomiast w zakresie żądania przez powódkę zapłaty kwoty 167,98 złotych i 165,68 złotych roszczenie powódki jest bezzasadne, albowiem powódka nie udowodniła i nie wykazała z jakiego powodu żąda zapłaty tych kwot (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 27-28).

Pismem z dnia 16 marca 2015 roku powódka ograniczyła powództwo do kwoty 1635,39 złotych, a co do pozostałej kwoty dochodzonej pozewem cofnęła powództwo i zrzekła się roszczenia. Powódka wniosła o zasądzenie kwoty 1635,39 złotych, na którą składają się skapitalizowane odsetki od należności głównej oraz kwoty z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności wynikające z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach rekompensaty za koszty odzyskiwania należności. Powódka wniosła też o odsetki ustawowe liczone od kwot:

1. 591,41 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty;

2. 434,49 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty;
3. 275,83 złotych od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty;
4. 167,98 złotych od dnia 01 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
5. 165,68 złotych od dnia 30 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty.

(pismo – k.48-50v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. Z. zawarła w dniu 16 września 2011 roku umowę nr (...) z (...) spółką akcyjną z siedzibą w S. zgodnie z którą pozwana spółka zleciła powódce usługę w postaci wywozu nieczystości i odpadów z terenów budowy. W §6 pkt 3 umowy ustalono, że zleceniodawca uiszcza opłatę za wykonanie usługi w ciągu 21 dni od dnia otrzymania faktury (umowa Nr (...) – k. 13 – 14).

J. Z. za wykonaną usługę wystawiła następujące faktury VAT:

1. z dnia 31 marca 2014 roku nr (...) na kwotę 13 284,00 złotych ustalając na fakturze termin płatności na dzień 30 kwietnia 2014 roku,
2. z dnia 30 kwietnia 2014 roku nr (...) na kwotę 12 841,20 złotych ustalając na fakturze termin płatności na dzień 30 maja 2014 roku,
3. z dnia 31 maja 2014 roku nr (...) na kwotę 11 734,20 złotych ustalając na fakturze termin płatności na dzień 28 czerwca 2014 roku.

(faktury – k. 15 - 17). W w/w fakturach ustalono miesięczny termin płatności.

Zlecenie określone w umowie nr (...) i fakturach VAT zostało wykonane przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w S.. (okoliczność bezsporna)

Pismem z dnia 13 sierpnia 2014 roku powódka wezwała pozwaną (...) spółką akcyjną w S. do zapłaty kwot wynikających z faktur VAT, tj. kwoty: 13 284,00 złotych, 12 841,20 złotych, 11 734,20 złotych oraz kwot z tytułu „rekompensaty FV”: 167,98 złotych i 165,68 złotych, wraz z odsetkami od powyższych kwot (wezwanie wraz z potwierdzeniem nadania k. 18-19v)

W dniu 02 września 2014 roku (...) spółka akcyjną z siedzibą w S. zapłaciła na rzecz powódki:

1. za fakturę VAT nr (...) na kwotę 13 284,00 złotych;
2. za fakturę VAT nr (...) na kwotę 12 841,20 złotych;
3. za fakturę VAT nr (...) na kwotę 11 734,20 złotych.

(potwierdzenia wysłania polecenia przelewu - k. 36-38)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych dokumentów, których wiarygodności strony nie kwestionowały, a które w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności i autentyczności. Zdaniem Sądu, dokonując oceny przedstawionych dokumentów brak jest podstaw do przyjmowania, iż zostały one w jakikolwiek sposób zmanipulowane, a tym samym aby można było uznać je za niewiarygodny materiał dowodowy w oparciu, o który nie byłoby podstaw do dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Między stronami niesporne było zawarcie umowy, jej wykonanie, wysokość należnego wynagrodzenia. Również niesporne było to, że kwotę należności głównej w wysokości 37 859,40 złotych, dochodzoną niniejszym pozwem, pozwana zapłaciła w dniu 2 września 2014 roku tj. przed wytoczeniem powództwa. Strona powodowa cofnęła powództwo w tym zakresie. W w/w części sąd umorzył postępowanie. Zgodnie z treścią art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie z art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy. Sąd nie znalazł podstaw określonych w art. 203 § 4 kpc do uznania za niedopuszczalne cofnięcia pozwu, gdyż okoliczności sprawy nie wskazują, że cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. W związku z powyższym w zakresie powództwa o zasądzenie kwoty głównej w wysokości 37 859,40 złotych, zgodnie z art. 355 § 1 kpc. postępowanie należało umorzyć.

Sporne między stronami było to, czy powódce przysługuje roszczenie o odsetki za zwłokę od ustalonego w fakturze terminu płatności oraz kwoty rekompensaty na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Zgodnie z art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. Zgodnie z art. 6 kc na powódzie spoczywał obowiązek wykazania, że pozwany spóźnił się ze spełnieniem świadczenia. Powód domaga się zapłaty odsetek ustawowych od dat określonych na fakturach tj. w terminie 30 dni od dnia wystawienia faktur (por. faktury k. 15, 16 i 17). Jednakże w §6 pkt 3 umowy strony ustaliły, że zleceniodawca uiszcza opłatę za wykonanie usługi w ciągu 21 dni od dnia otrzymania faktury. Strona powodowa nie wykazała, kiedy pozwany otrzymał faktury, również nie wykazano kiedy pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty (do akt dołączono wyłącznie dowód nadania przesyłki, a nie jej doręczenia). Wobec powyższego powód nie udowodnił z jaką datą pozwany otrzymał faktury, kiedy upływał termin 21 dni od dnia otrzymania faktury i z jaką datą za powyższe faktury pozwany winien zapłacić. Nie udowodnił więc, że należą mu się odsetki za opóźnienie. Również powód nie może domagać się odsetek na podstawie art. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2003 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, gdyż jedną z koniecznych przesłanek wskazanych w w/w przepisie jest również doręczenie faktury.

Powód nadto zmodyfikował żądanie pozwu i skapitalizował odsetki i zażądał odsetek od odsetek od chwili wytoczenia powództwa. W ocenie sądu powyższa modyfikacja powództwa jest dopuszczalna, gdyż postępowanie nie było prowadzone w postępowaniu uproszczonym. Zgodnie z art. 482 § 1 kc od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia powództwa, chyba, że po powstaniu zaległości strony zgodziły się do doliczenia zaległych odsetek do dłużnej sumy. Z uwagi na niewykazanie, że pozwany zalegał z płatnością brak podstaw do zasądzenia odsetek na podstawie art. 482 § 1 kc.

Na marginesie należy wskazać, że wysokość skapitalizowanych odsetek od kwoty 13 284,00 złotych wyniosła na dzień składania pozwu 591,41 złotych, od kwoty 12 841,20 złotych wyniosła na dzień składania pozwu 434,49 złotych, od kwoty 11 734,20 złotych wyniosła na dzień składania pozwu 275,83 złotych.

W ocenie sądu żądanie powódki o zasądzenie równowartości kwoty 40 euro z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych nie zasługuje na uwzględnienie. Umowa pomiędzy stronami została zawarta w dniu 16 września 2011 roku, wobec powyższego ocena prawna winna być dokonywana w oparciu o zapisy ustawy z dnia 12 czerwca 2003 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, gdyż zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U.2013.403) do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 8 marca 2013 roku stosuje się przepisy dotychczasowe. W ustawie z dnia 12 czerwca 2003 roku nie przewidziano możliwości domagania się rekompensaty, która przewidziana jest wyłącznie w ustawie z dnia 8 marca 2013 roku.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji. O kosztach orzeczono na podstawie art. 98§1 kpc. Za stronę przegrywającą sąd uznał powoda, gdyż nie udowodniono w sprawie, że pozwany zalegał z płatnością oraz nie

uwzględniono żądania o zasądzenie rekompensaty. Na koszty postępowania poniesione przez pozwanego składają się koszty wynagrodzenia pełnomocnika wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

SSR Anna Kociołek

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.